

สารวุฒิสภา

ฉบับที่ 1 : ปีที่ 5 มกราคม 2540

ISSN 0858-6993

วันเด็กแห่งชาติ ประจำปี 2540

เมื่อวันเสาร์ที่ 11 มกราคม 2540 เป็นวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี 2540 สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้เปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชนและประชาชนที่สนใจเข้าชมพระที่นั่งอนันตสมาคม พร้อมทั้งจัดนิทรรศการเรื่อง พระมหากษัตริย์กับ 64 ปีของระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีผู้ที่สนใจเข้าชมเป็นจำนวนมาก ☑

ภาพถ่าย

เยือนประเทศไทย

บุคคลสำคัญชาวต่างประเทศเข้าเยี่ยมคารวะฯ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ในโอกาสเดินทางมาเยือนประเทศไทย ณ ห้องรับรองพิเศษ ชั้น 2 อาคารรัฐสภา 2 จำนวน 2 คนะ ดังนี้

วันศุกร์ที่ 20 ธันวาคม 2539 เวลา 09.30 นาฬิกา นายแมกซ์ เฟรเดอริค วิลลิส (Hon. Mr. Max Frederick Willis) ประธานวุฒิสภาแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ เครือรัฐออสเตรเลีย ☑

วันจันทร์ที่ 13 มกราคม 2540 เวลา 10.45 นาฬิกา ฯพณฯ นายจуро ไทโต (H.E. Mr. Juro Saito) ประธานวุฒิสภาแห่งประเทศญี่ปุ่นและคณะรวม 8 คน เนื่องในโอกาสเดินทางมาเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของวุฒิสภา ระหว่างวันที่ 11 - 15 มกราคม 2540 ☑

ภาพถ่าย

ประชุม APPF

ฯพณฯ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐสภาไทย เดินทางไปร่วมการประชุมสมาชิกรัฐสภาเอเชีย - แปซิฟิก ครั้งที่ 5 (APPF) ระหว่างวันที่ 7 - 10 มกราคม 2540 ณ เมืองแวนคูเวอร์ ประเทศแคนาดา

เยี่ยมคารวะ

วันจันทร์ที่ 13 มกราคม 2540 เวลา 11.30 นาฬิกา ฯพณฯ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้ให้การรับรอง ฯพณฯ พลอากาศโท อีสบันดี กอนโด (H.E. Air Marshal Isbandi Gondol) เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอินโดนีเซียประจำประเทศไทย เนื่องในโอกาสเข้ารับตำแหน่งใหม่ ณ ห้องรับรองพิเศษ ชั้น 2 อาคารรัฐสภา 2

ภาพถ่าย

กิจกรรมคณะกรรมการการศึกษาดูงาน

คณะกรรมการการศึกษาดูงานและการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ในเขตต้นน้ำลำธาร การเกษตรผสมผสานและโครงการตามพระราชดำริตอยตุง ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ พะเยา และจังหวัดเชียงราย ระหว่างวันที่ 20 - 22 ธันวาคม 2539

คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา ได้เดินทางไปศึกษาดูงานด้านสาธารณสุขอาชีพอนามัยและโรคประจำท้องถิ่น ณ จังหวัดน่าน ระหว่างวันที่ 23 - 24 ธันวาคม 2539

คณะกรรมการการแรงงาน และสวัสดิการสังคม วุฒิสภา ได้เดินทางไปศึกษาดูงานด้านแรงงานและปัญหาแรงงานต่างชาติดที่ลักลอบเข้ามาทำงานโดยผิดกฎหมายในประเทศไทย ณ จังหวัดกาญจนบุรีและสุพรรณบุรี ระหว่างวันที่ 23 - 24 ธันวาคม 2539

ภาพถ่าย

กิจกรรมคณะกรรมการการศึกษาดูงาน

คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม วุฒิสภา ได้เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการศึกษาและศิลปวัฒนธรรมไทย ณ จังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ระหว่างวันที่ 10 - 12 มกราคม 2540

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ได้เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการเกษตรและสหกรณ์เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาเกษตรกรรายย่อยในพื้นที่ชนบท ณ จังหวัดชัยนาทและพระนครศรีอยุธยา ระหว่างวันที่ 10 - 11 มกราคม 2540

คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน วุฒิสภา ได้เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านศักยภาพพลังงานน้ำ ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่นและเขื่อนน้ำจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันที่ 11 - 14 มกราคม 2540

ภาพข่าว

กิจกรรมคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วันที่ 13 มกราคม 2540 คณะกรรมการการศึกษาธิการการท่องเที่ยวและการกีฬา วุฒิสภา ได้เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ ท่าอากาศยานจังหวัดสุราษฎร์ธานี ☑

กิจกรรมสำนักงาน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ร่วมกับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และผู้สื่อข่าวประจำรัฐสภาจัดการแข่งขันกีฬา ประจำปี 2539 ระหว่างวันที่ 23 - 27 ธันวาคม 2539 โดยมี พลเอก นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา เป็นประธานในพิธีเปิดการแข่งขันกีฬา ☑

วันพุธที่ 1 มกราคม 2540 นายจ่านงค์ สวมประจำ รองเลขาธิการวุฒิสภา พร้อมด้วยข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้ไปลงนามถวายพระพร เนื่องในวันขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช 2540 ณ พระบรมมหาราชวัง ☑

อวยพรปีใหม่ 2540

โดย ประธานวุฒิสภา และคุณหญิงอัมพร ฤชุพันธุ์

รุ่งอรุณผ่องศรีปีใหม่แล้ว
หนึ่งปีผ่านงานฉลองครองธานี
พระบารมีแผ่แผ่แก่ไทยทัน
พอประทังมิให้หัย สู้ต่อไป

ด้วยเหตุการณ์บ้านเมืองมีเรื่องมาก
เศรษฐกิจตกตอยค่อยคืบคลาน
ประชาชนบ่นเปื้อนไม่เชื่อมั่น
สรรพวิธีที่ไม่งามตามทำนอง
การจัดการเลือกตั้ง สุดหวังว่า
หากใช้เงินซื้อหามาประดัง

ขอชาวไทยผ่องแผ้วเกษมศรี
ห้าสิบปีพระทรงธรรมค้ำจุนไทย
ได้อีมเอมเปรมกมลจนสดไส
เพื่อรอนวันปฏิรูปใหม่ ในไม่นาน
ส่วนยุ่งยากสับสนจนเกินชาน
น้ำยังพาลท่วมทันจนล้นคลอง
เห็นเขาข้อเสียดังกันขวัญลอย
ยังลำพองนำมาใช้ไม่เชื่อฟัง
เป็นประชาธิปไตยตั้งใจหวัง
เกรงระบบจะกินทั้งทั้งในพิภพตา

จึงมีเสียงเรียกร้องหาปฏิรูป
ยังไม่รู้เมื่อไรจะได้มา
จึงได้แต่ตั้งจิตอธิษฐาน
และเดชะคุณพระรัตนตรัย

ให้การร่างรัฐธรรมนูญพลสวัสดิ์
คิดแก้ไขปัญหาหลากหลายที่มากมี
แก้ปัญหาชื่อเสียง เลี้ยง และแจก
ทุจริตคิดรวบรัดซัดเข้าไป
รัฐมนตรีดีดีมีให้เลือก
ระบบเลือก ส.ส.พอใช้วาง
จะเข้าออกให้มีความงามสง่า
ทว่าการเมืองให้ห่างจากวังวน

ขอให้ได้รัฐมนตรีที่ยิ่งใหญ่
เพื่อประโยชน์ประเทศชาติประชาชาติ
อย่ามุ่งหวังกอบโกยโดยไม่คิด
อย่าขาดซึ่งมโนธรรมประจำใจ
อย่ามัวแต่แย่งห้องจองเก้าอี้
สัญญาใดให้ไว้ต่อปวงชน

ให้สังคมร่วมเย็นอยู่เป็นนิมิต
ให้รู้รักษาสันติก็มีวินัย
ในวาระศักราชใหม่ผัน
ที่มีทุกซีให้หมดทุกซุซุขคืนมา

เพียงเห็นเงาไหววูบอยู่พร่างพราว
ๆๆ จะมีคุณค่าน่าพอใจ
พระบารมีปกบ้านอันยิ่งใหญ่
บันดาลคลให้ได้ ต่อไปนี้
วิสัยทัศน์กว้างไกลในวิถี
ในขอบปีให้สำเร็จเสร็จดังใจ
อิทธิพลแปลก ๆ ให้แก่ได้
ให้ตรวจสอบกันได้ในทุกทาง
ดีแต่เปลือก เสือกใส่ให้ไกลห่าง
ได้คนดีที่เคียงข้างประชาชน
ให้เข็ดหน้าจูดตาได้ทุกหน
ให้ผู้คนเห็นว่างามเป็นความดี
ทำการใดรู้จักในศักดิ์ศรี
อย่าได้มีความคิดที่ผิดไป
อย่าถือสิทธิ์ใช้อำนาจเป็นบาทใหญ่
อย่าหวังในลาภผลจนลืมตน
อย่าเลือกแต่หน้าที่ที่ให้ผล
อย่าเล่นกลกลบเกลื่อนทำเลือนไป
อย่าคล้อยตามความผิดเป็นนิสัย
มีน้ำใจเมื่อแม่แลเมตตา
ให้ได้ตั้งว่าพันกันทั่วหน้า
รัฐธรรมนูญที่เรียกหาได้มาเทอญ

สรุปผลการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 3/2539 (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ 26 ธันวาคม 2539

ฯพณฯ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ในฐานะรองประธานรัฐสภา เป็นประธานในที่ประชุม

เมื่อประธานในที่ประชุมกล่าวเปิดประชุมแล้ว ได้ให้ที่ประชุมพิจารณาเรื่องตามระเบียบวาระเรื่องด่วน คือ เลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2539 มาตรา 211 ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติเลือกสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญด้วยการลงคะแนนลับ โดยมีผู้ที่ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จำนวน 99 คน ดังนี้

ก. ผู้สมัครสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญจากจังหวัดต่าง ๆ รวม 76 คน

กรุงเทพมหานคร	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายเสรี สุวรรณภานนท์
จังหวัดกระบี่	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายพิณิจ ชัดโควิทกรณ์
จังหวัดกาญจนบุรี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายประวิทย์ เจนวิระนนท์
จังหวัดกาฬสินธุ์	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง
จังหวัดกำแพงเพชร	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายอนันต์ ผลอำนาจ
จังหวัดขอนแก่น	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายแคล้ว นรปติ
จังหวัดจันทบุรี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายเอก วรรณทอง
จังหวัดฉะเชิงเทรา	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง
จังหวัดชลบุรี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายคณิน บุญสุวรรณ
จังหวัดชัยนาท	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายองอาจ หล้าอุบล
จังหวัดชัยภูมิ	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายบัวพรม อีร์กียานพันธ์ุ
จังหวัดชุมพร	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายสุทธินันท์ จันทร์ระ
จังหวัดเชียงราย	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายสามารถ แก้วมีชัย

จังหวัดเชียงใหม่	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
จังหวัดตรัง	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายสุบิน สินไชย
จังหวัดตราด	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ พลตำรวจเอก ชาญ รัตนธรรม
จังหวัดตาก	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายพนัส ทักษิยานนท์
จังหวัดนครนายก	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายสนั่น อินทรประเสริฐ
จังหวัดนครปฐม	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายประทุม ทองมี
จังหวัดนครพนม	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายพูนสวัสดิ์ พุทธิศิริ
จังหวัดนครราชสีมา	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ พลเอก บัญญา สิงห์ศักดิ์
จังหวัดนครศรีธรรมราช	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายธงชาติ รัตนวิชา
จังหวัดนครสวรรค์	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายประเทือง คำประกอบ
จังหวัดนนทบุรี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายบุญเลิศ คุชายุทธเดช
จังหวัดนราธิวาส	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายนัจมุดดีน อูมา
จังหวัดน่าน	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายเพชร แก่นเมือง
จังหวัดบุรีรัมย์	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายถาวร จันทร์สม
จังหวัดปทุมธานี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ ศาสตราจารย์ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์
จังหวัดปราจีนบุรี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายจำนงค์ พิณสาย
จังหวัดปัตตานี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายเหม สุไลมาน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล
จังหวัดพะเยา	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นางพวงเล็ก บุญเชียง
จังหวัดพังงา	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายวรพจน์ ณ นคร
จังหวัดพัทลุง	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น
จังหวัดพิจิตร	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นางยุพา อุดมศักดิ์
จังหวัดพิษณุโลก	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นางปราณี วิชาศิริกุล
จังหวัดเพชรบุรี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายเปลี่ยน เกตุทอง
จังหวัดเพชรบูรณ์	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายวิศิษฐ์ โฆษิตานนท์
จังหวัดแพร่	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายพนัส จันทร์สุรินทร์
จังหวัดภูเก็ต	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นางสาวอุทัยวรรณ คำภักจการวงศ์
จังหวัดมหาสารคาม	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายโกศล ศรีสังข์
จังหวัดมุกดาหาร	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ พันตรี ปริดา นิสสัยเจริญ
จังหวัดแม่ฮ่องสอน	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายเกษม พันธุ์รัตน์

จังหวัดยะลา	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายสุทร กามา
จังหวัดยโสธร	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายอภิวัฒน์ เมตตาภิรานนท์
จังหวัดร้อยเอ็ด	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ พันเอก (พิเศษ) ชุตม ทวีวัฒน์
จังหวัดระนอง	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายธรรมบุญ มงคล
จังหวัดระยอง	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายจิตวา กลิ่นสุนทร
จังหวัดราชบุรี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายทวิช กลิ่นประทุม
จังหวัดลพบุรี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายชงค์ วงษ์จันทร์
จังหวัดลำปาง	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายชานนท์ สุวสิน
จังหวัดลำพูน	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายสงวน พงษ์มณี
จังหวัดเลย	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ ร้อยตรี สมนึก ฐิวิเชียร
จังหวัดศรีสะเกษ	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายประสพพร พงศกฤษ
จังหวัดสกลนคร	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายจรรยาณี วงศ์สง่า
จังหวัดสงขลา	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นางพิณฑิพย์ สีลาภรณ์
จังหวัดสตูล	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายจรัส จ๊ะสมัน
จังหวัดสมุทรปราการ	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายสมรรถ ศรีจันทร์
จังหวัดสมุทรสงคราม	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายอำนาจ นาคศรีตะขอมร
จังหวัดสมุทรสาคร	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา
จังหวัดสระแก้ว	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายสุนทร ทิพย์มณี
จังหวัดสระบุรี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายอนันต์ บุรณวนิช
จังหวัดสิงห์บุรี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายกมล สุขคะสมบัติ
จังหวัดสุโขทัย	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายประดิ่ง ปรีชญางกูร
จังหวัดสุพรรณบุรี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายสมเกียรติ ช่อนวิมล
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายเดโช สอนานนท์
จังหวัดสุรินทร์	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายเหลื่อม พันธุ์อักษร
จังหวัดหนองคาย	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายนิตินัย นาคระพรพ
จังหวัดหนองบัวลำภู	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นางสุนี ไชยรพ
จังหวัดอ่างทอง	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายตำรวจ จิเมจวิ
จังหวัดอุดรธานี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ พันเอก สมคิด ศรีสังคม
จังหวัดอุตรดิตถ์	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นาวาโท สุรินทร์ แสงสนิท
จังหวัดอุทัยธานี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายครวัชิต สุภูมิหน
จังหวัดอุบลราชธานี	ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายไพฑูรย์ ขมาฤกษ์

จังหวัดอำนาจเจริญ ผู้ที่ได้รับเลือก คือ นายธีรศักดิ์ กีฬา

ข. ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเสนอ

1. ผู้เชี่ยวชาญสาขากฎหมายมหาชน

1. ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ
2. รองศาสตราจารย์ธงทอง จันทร์ทางศุ
3. นายโกเมศ ขวัญเมือง
4. นายแก้วสรร อติโพธิ์
5. ศาสตราจารย์คณิต ณ นคร
6. รองศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์
7. นายทองใบ ทองเป่าดี
8. นายเกษม ศิริสัมพันธ์

2. ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์

1. ศาสตราจารย์กัระมล ทองธรรมชาติ
2. ศาสตราจารย์ลิขิต อึ้งเวศิน
3. ศาสตราจารย์สุจิต บุญบงการ
4. นายเฉลิม พรหมเลิศ
5. ศาสตราจารย์อมร รักชาติสัตย์
6. รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ โพธิแท่น
7. ศาสตราจารย์เขียน อีระวิทย์
8. นายเอก สิทธิประศาสน์

3. ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดินหรือการ

ร่างรัฐธรรมนูญ

1. ศาสตราจารย์อุกฤษ มงคลนาวิน
2. นายจุฑัย พิมพ์ใจชน
3. พลตำรวจเอก ประมาณ อติเรกสาร
4. ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม
5. นายอานันท์ ปันยารชุน
6. ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี
7. นายสวัสดิ์ คำประกอบ

ขั้นตอนการลงคะแนนโดยวิธีกาเครื่องหมายเพื่อเลือกสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญและมีการนับคะแนนหลายชุด

1. เจ้าหน้าที่ที่จะเตรียมใบลงคะแนนเก็บเป็นเล่มใส่ของสีน้ำตาล ของละ 11 เล่ม แบ่งเป็น

1.1 สมุดลงคะแนนเพื่อเลือกสมาชิกสภาร่างฯ ในส่วนของจังหวัดต่างๆ ในส่วนของจังหวัดต่างๆ 76 จังหวัด โดยแบ่งเป็น 8 กลุ่มจังหวัด (กลุ่มละ 10 จังหวัด) เรียงตามลำดับอักษร สมุดลงคะแนนเล่มที่ 1 - 7 จะใส่รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเล่มละ 10 จังหวัด (หน้าละ 1 จังหวัด) ส่วนเล่มที่ 8 จะมีรายชื่อจังหวัด 6 จังหวัดสุดท้าย

1.2 สมุดลงคะแนนเพื่อเลือกสมาชิกสภาร่างฯ ในส่วนของผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีประสบการณ์ (จำนวน 23 คน) 3 สาขาวิชา โดยแบ่งเป็นสาขาละ 1 เล่ม ใช้ปกสีต่างกัน รวม 3 เล่ม พิมพ์รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งตามลำดับอักษร

2. ของสมุดลงคะแนนจะแจกสมาชิกฯ ในวันประชุมบริเวณหน้าห้องประชุม โดยมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจรายชื่อและให้สมาชิกฯ ลงลายมือชื่อไว้เมื่อรับของ

3. กำหนดให้สมาชิกฯ กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยมหน้าลำดับชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ประสงค์จะเลือก ในส่วนของจังหวัดให้เลือกได้จังหวัดละ 1 ชื่อ ในส่วนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาวิชาให้เลือกได้ตามจำนวนที่กำหนดในรัฐธรรมนูญ (8-8-7)

4. ภายในห้องประชุมจะจัดที่นั่งของคณะกรรมการและของคณะรัฐมนตรีเป็นที่สำหรับให้สมาชิกนำซองสมุดลงคะแนนที่กาเครื่องหมายแล้วมายื่นต่อกรรมการรับซอง โดยแบ่งช่องส่งซองคะแนนเพื่อให้สมาชิกส่งซองคะแนนได้อย่างสะดวก โดยวิธีเรียงตามลำดับอักษรชื่อ เช่น ช่องที่ 1 จะจัดไว้สำหรับสมาชิกที่มีอักษรชื่อ ก - ง ช่องที่ 2 อักษรชื่อ จ - ช

5. ให้ประธานตั้งกรรมการรับซองสมุดลงคะแนนตามช่องที่กำหนดไว้ช่องละ 3 คน เพื่อทำหน้าที่ (6 ช่อง)

5.1 กรรมการคนที่ 1 ทำหน้าที่จดชื่อสมาชิกที่มายื่นซองสมุดลงคะแนน

เพื่อมิให้มีการลงคะแนนซ้ำซ้อน

5.2 กรรมการคนที่ 2 ทำหน้าที่รับซองจากสมาชิกฯ แล้วตรวจดูสมุดลงคะแนนให้ครบ 11 เล่ม

5.3 กรรมการคนที่ 3 ทำหน้าที่รับสมุดลงคะแนนจากกรรมการคนที่ 2 แล้วนำมาแยกตามกลุ่มจังหวัดและตามสาขาวิชา

6. เมื่อการลงคะแนนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประธานตั้งกรรมการตรวจนับคะแนน 11 ชุด ชุดละ 4 คน เพื่อตรวจนับคะแนน โดยก่อนนับคะแนนให้คณะกรรมการแยกสมุดลงคะแนนออกเป็นแต่ละจังหวัดหรือแต่ละสาขาวิชาแล้วจึงเริ่มตรวจนับคะแนนโดยแบ่งหน้าที่

6.1 กรรมการคนที่ 1 และ 2 ทำหน้าที่ตรวจใบลงคะแนนว่าลงคะแนนไม่เกินจำนวนที่กำหนดจึงขานเป็นคะแนน (ถ้าเกินถือเป็นบัตรเสีย)

6.2 กรรมการคนที่ 3 และ 4 ทำหน้าที่กาเครื่องหมายนับจำนวนคะแนนในใบรวมคะแนนที่จัดเตรียมไว้ เมื่อรวมคะแนนทั้งหมดแล้วจะลงชื่อกำกับไว้ในใบรวมคะแนน

7. เมื่อกรรมการทั้ง 11 ชุด ตรวจนับคะแนนแล้ว จะเขียนรายชื่อผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละจังหวัดลงในใบผลการนับคะแนน จังหวัด 1 ชื่อ ในส่วนของผู้เชี่ยวชาญจะเขียนรายชื่อสาขาวิชาละ 8 ชื่อ และ 7 ชื่อ ตามลำดับคะแนน แล้วลงลายมือชื่อกำกับ

8. ถ้าจังหวัดใดมีผู้ได้คะแนนสูงสุดเท่ากันหรือผู้เชี่ยวชาญสาขาใด มีผู้ได้คะแนนเท่ากันในลำดับอันเป็นเหตุให้จะมีผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนที่กำหนด (8-8-7) แล้วแต่กรณีก็จะจัดให้มีการลงคะแนนเลือกเฉพาะผู้ได้คะแนนเท่ากันนั้นอีกครั้งหนึ่งโดยวิธีให้สมาชิกฯ เขียนชื่อผู้ประสงค์จะเลือก ลงในแผ่นกระดาษใส่ซองที่เจ้าหน้าที่จัดให้

9. ถ้าลงคะแนนใหม่ตามข้อ 8 แล้ว ยังมีคะแนนสูงสุดเท่ากันอีกก็จะจัดให้มีการจับสลาก โดยให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้จับ (โดยวิธีเขียนชื่อผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันใส่พานให้ประธานรัฐสภาจับ) จับได้ชื่อใดถือว่าชื่อนั้นได้รับเลือก

10. ประธานรัฐสภาประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือก 99 คน

กองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(ต่อฉบับหน้า)

ส ร ร ส า ร ะ

ปีใหม่ที่หลวงพระบาง

กฤษณา ไอลานนท์

เมื่อมดไพรศัพท์มาชวนไป 'หลวงพระบาง' นั้น มีกำลังยุ่งเหยิงโกลาหล ด้วยงานการรัดตัว อึดอึดยิ่งกว่าสวมเกราะเหล็กเป็นไหน ๆ ทำที่ทำงานว่าจะขาดใจเลยไปถึงแขนขาดหรือขาดแขนแล้วด้วยซ้ำ เนื่องจากอาการอักเสบค้อย ๆ กำเริบเพราะบังเอิญมีนยกรของหนักเกินกำลัง ทั้ง ๆ บอกตัวเองแล้วเขียนว่าของชิ้นนั้นทั้งหนักทั้งใหญ่ มีนก็ยักจุกวิลิ้มตน เผลอไปยกเดินตัวปลิวหน้าเฉยตาเฉย จนกระทั่งกาลต่อมา มีนก็พบตัวเองว่าแขนขวาเกือบจะหลุดออปรูมร่อ เพราะหยังดีที่มีน้องคนหนึ่งแนะนำให้สวมปลอกแขนคุณภาพ นับแต่วันนั้น มีนก็เลยกลายเป็นคนแขนขวา แต่ไม่ถึงกับแขนขาด

ครั้งนั้นก็ตกลงรับปากทันที ปีใหม่ทั้งที นอกจากฉลองกันระหว่างมิตรรักนักเพลงแล้ว ก็น่าจะโผผินบินร่อนไปฉลองกันใกล้ ๆ ที่ไม่ถึงกับทำให้เงินขาดดุลเสียไปเสียวนมา มดก็พบว่าหลวงพระบางนี่เอง คือเมืองน่ารักที่ควรพากันไป ไปขึ้นไปชม ไปฉลองปีเก่าต้อนรับปีใหม่ 2540 ที่หมอดูต่างก็ทายทักเป็นปีเป็นขลุ่ยว่าจะย่าแย่ยวบยาบยิ่งกว่าปี 2539 ที่ผ่านไป

ทั้งมีน มด มน และ เมฆ ต่างก็มีนิสัยคล้ายกัน คือ ไม่มัวจับเจ้าศรัทธาในสิ่งที่ล่วงแล้ว ถึงแน่ใจว่าได้ 'ทำดีที่สุด' และไม่มัววิตกต่อสิ่งที่ยังมาไม่ถึง ดังนั้น พอข้าปากชวนรีบ ทุกคนก็ตอบรับป็อบอย่างพร้อมเพรียง แม้จะมีมีนเพียงคนเดียวที่ทำงานหามรุ่งหามค่ำจนได้เวลางานเสร็จเมื่อสองทุ่มของคืนก่อนเดินทาง โดยใช้เวลาหลังจากนั้นจัดของลงกระเป๋า ด้วยว่าอากาศตอนต้นเดือนมกราคมของหลวงพระบางค่อนข้างเย็นจัด จึงต้องเตรียมสเวตเตอร์และเสื้อกันหนาวติดไป

6 วัน 5 คืนสำหรับคืนและวันที่นักท่องเที่ยวกลับกันแล้ว คงเพียงพอสำหรับพักผ่อน พักสมองและพักใจ

ไม่มีใครในคณะเคยไปหลวงพระบางมาก่อนเลย รู้เพียงข่าวแว่ว ๆ ว่าหลวงพระบางเป็นเมืองหลวงเก่าดงามน่ารัก ตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติแห่งป่า

เขาลำเนาไพร บนฝั่งแม่น้ำโขงอันเป็นเส้นเลือดใหญ่ที่ไหลหลากมาจากทิเบต ผ่านภาคเหนือของไทย ลาว กัมพูชา แล้วลงสู่ทะเลที่เวียดนามได้ แต่การเดินทางเที่ยวนี้เรามีจุดหมายแค่หลวงพระบางและเวียงจันทน์

11.20 น. การบินลาว หรือ สะกดแบบลาวว่า 'ภามบิมลาว' หลังจากลงนั่งแล้ว 'รัดสายแอร์' พร้อมปฏิบัติตามกฎระเบียบ 'ห้ามสูบบุหรี่' การบินลาวก็พาเรามาถึงเวียงจันทน์ พักเวียงจันทน์ 2 ชั่วโมง โดยระหว่างนั้น โกดินหนุ่มผู้เรียกตัวเองว่า 'น้อง' น้อยอย่างนั้นน้อยอย่างนี้ ก็พาไปกินอาหารที่พวกเขาเจาะจง "ขอให้กินอาหารลาวแท้ ๆ" แล้วก็ได้กินสมใจ ด้วยว่า ต่างก็ขีดขาดเส้นแซ่กับส้มตำรสลาวที่มีมะละกอดำแบบเข้าเนื้อแถมกับกับรสมะกอก ไม่เหมือนส้มตำไถ่ย่างในกรุงเทพฯ เดียวนี้ตำแบบ 'พาดินชัย' คือเพียงแค่ 'เค็ล้' มะละกอกับปูเค็ม โปะพริกชี้หนู น้ำปลา น้ำตาลลงไป ก็กลายเป็นส้มตำจานใหญ่ที่กินกันแบบแบ่งเวลา

กว่าจะถึงหลวงพระบางก็เมื่อ 16 น. เศษ ๆ กินอาหารในโรงแรมที่ซามแรกก็คือเผื่อ หรือก๋วยเตี๋ยวเวียดนามใส่น่องจิวและเนื้อหมูร่อยลุด

ต่อจากนั้นจึงออกไปเดินเล่นภายใต้แสงดาวว่าไรท์ไม่ทาบทอดด้วยแสงจันทร์ อากาศเย็นบริสุทธิ์ แต่พอลงจากเนินอันเป็นที่ที่โรงแรมตั้งอยู่ ก็พบฝุ่นจากสามล้อเครื่องปลิวคลุ้งอยู่ในแสงนีออน

"แหม.. นี่ถ้าไม่มีฝุ่นเสียหน่อย คงดีกว่านี้มากเลยนะ" มนเอย์ขึ้นเมื่อก้าวลงมองดินละเอียดได้รองเท้า

รุ่งขึ้น ต่างก็รีบตื่นตั้งแต่ตี 5 ยังไม่ทันอาบน้ำ เพียงแค่ล้างหน้า แปรงฟัน หวีผม ก็ชวนกันคุ่มเดินออกไปท่ามกลางความมืดที่มีสายน้ำค้างพร่างพรหมผสมแสงดาวตอนเช้าตรู่ที่ฟ้ายังไม่เปิด จนถึงตลาดสด 'นาเวียงคำ' ที่อยู่เลยโรงแรมไปไม่กี่ไกล

ตลาดมืดมืด สว่างเพียงวอมแวมด้วยแสงเทียนที่จุดเป็นกระหย่อมพร้อมไฟฉายดวงเล็ก ๆ คนขายพร้อมสินค้าที่มีทั้งผักสด ปลาสด มากมายหลายชนิดจนเลือกกันไม่หวาดไม่ไหวนั่งสลอนเรียงรายอยู่ตามทางเดินทั้งสองฟาก เลยเข้าไปจนถึงตัวตลาดที่มีห้องแถวอยู่ปากทาง ส่วนโรงใหญ่ที่คลุมแผงขายของอยู่ลึกเข้าไปอีก ทุกตารางเมตรคลาคล่ำด้วยผู้คนที่มาจากชานเมืองหลวงพระบาง.. มีนเหลือบแลไปยังปลาเกล็ดวาวในแสงเทียน ดูแสนสดจนคล้ายจะส่งกลิ่นหอม จนต้องทุทาน

ออกมา 'เหม อยากกินปลาจิ้ง ดูเหมือนจะปลาตะเพียนนะนั่น'

กลับจากตลาด จึงเลยเข้าห้องอาหาร กินอาหารเช้า ท่ามกลางเสียงเพลงจากกรุงเทพฯ จนพวกเราค่อนข้างหงุดหงิด มนนั้นถึงกับประชด 'คนลาวกำลังฟังเพลงจากต่างประเทศ'

ของไทยคือ 'ของนอก' สำหรับคนลาว เช่นเดียวกับ ของฝรั่งคือของนอก สำหรับคนไทย

รถตู้มารอรับไปลงเรือเครื่องมีหลังคา หมอกยังคงหนา อากาศไม่คลายหนาวเย็น จำเป็นต้องสวมเสื้อกันทั้งหนาวกันทั้งลมเพื่อให้อุ่นเข้าไว้ เรือแล่นไปตามแม่น้ำโขง ผ่านวัดเชียงทอง แล้วจึงถึงปากแม่น้ำคานอันเป็นแม่น้ำที่แยกสาขาลัดเลี้ยวเข้าไปในดินแดนแห่งที่ราบหลวงพระบางซึ่งล้อมรอบด้วยเทือกเขาสลับสลดอนซ้อนซับซ้อน

เรือแล่นฉิวไปสักพัก ท่ามกลางสายหมอกอันหน่นมัวหนาวเย็น ลมแม่น้ำพัดปะทะแรงมากแรงจนเย็นเฉียบทั้งมือและหน้า แต่ผมสวมถุงมือถุงเท้าครบเครื่อง

'หลวงพระบาง เคยมีสงครามมั่งไหม' มตตามั่ว ๆ จากด้านหลัง

'มีเหมือนกัน' เป็นคำตอบจากผู้นำทาง 'แต่ส่วนมากเราไม่ค่อยรู้เท่าไร' ได้ยินแต่เขาว่า อย่างสงครามที่ทุ่งไหหินก็เหมือนกัน เราก็เพียงแต่รู้ว่ามี แต่ไม่ได้เห็นที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะหลวงพระบางเป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์ เป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรม คนที่มาหลวงพระบางส่วนใหญ่มาเพื่อชมธรรมชาติ มาดูงานศิลปะมากกว่า'

สองปากฝั่งที่แม่น้ำโขงไหลผ่านอันขนานนามว่า หลวงพระบางตามชื่อของพระพุทธรูปที่ได้มาจากกัมพูชาแห่งนี้มีแต่บรรยากาศสงบสุขท่ามกลางนาข้าวเหนียวไร้พืชล้มลุกพวกถั่วและแตง เมืองานทอผ้าได้รับการพลิกฟื้นให้ตื่นขึ้นอย่างกระฉับกระเฉง สินค้าผ้าจึงทำรายได้ให้หลวงพระบางอย่างมากัน

'ดูต้นไม้ นั่นสิ สวยมากเลย' มีนบ้วยไปให้เพื่อนดูต้นไม้บนดิ่งที่รากลอยอยู่เพราะดินถูกน้ำพัดไปสิ้น ในที่สุด ไม้เหล่านี้ก็จะล้มลงแล้วลอยไปตามน้ำจึงเกิดอาชีพเก็บขอนขึ้นม่ออีกอาชีพหนึ่งคือริดกิ่งก้านออกจนสิ้นเหลือเพียงลำต้น ลอยปนไปกับไม้ที่ลอบตัด หากถูกจับได้ก็ต้องถูกปรับ เพราะไม้ที่ตัดจากป่าเป็นไม้ที่ต้องเสียภาษี

เกร็ดหนึ่งในวุฒิสภา

ด้วยปรารภอันดีที่ควรกล่าวถึง

ประยอม ซองทอง

ท่านประธานครับ - - อับ - บั้น - มะครับ -

มิตรสหายหลายคนซึ่งเป็นครูภาษาไทย (บางคนก็เป็นผู้ได้รับยกย่องเป็น 'ครูภาษาไทยดีเด่น' ซึ่งความจริงน่าจะเรียก 'ครุดีเด่นด้านการใช้ภาษาไทย' ?) ถามผู้เขียนว่า ในที่ประชุมวุฒิสภา มีการใช้ภาษาแปลกเหมือนในบางสถาบันไหม ?

ผู้เขียนตอบไปตามตรงว่ามีเหมือนกัน แต่ใน "คณะกรรมการธิการการศึกษาและวัฒนธรรม" กับ "คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ" นั้น เราก็ตุกกันบ้างว่า ทำอย่างไรเราจะช่วยกันสะกิดท่านสมาชิกวุฒิสภาของเรา ให้ระมัดระวังการใช้ภาษาให้ถูกต้องได้

ผู้เขียนมาคำนึงว่า การพูดความจริงผ่าน 'สารวุฒิสภา' ของเราก็คงจะเป็นทางหนึ่ง การพูดผ่านวิทยุรัฐสภา ก็จะเป็นทางที่สอง และท่านสมาชิกที่ได้อ่านข้อเขียนและได้ยินคำปรารภของพวกเรา แล้วนำไป "บอกต่อ" คงจะช่วยกันได้ทางที่สาม และ .....

คำแรกที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งปรารภคือ คำว่า "ท่าน" ที่เรียกนำหน้าชื่อกัน เป็นคำที่ควรใช้เฉพาะนำหน้าตำแหน่งก็พอ เช่น ท่านประธาน, ท่านสมาชิก, ท่านผู้การฯ, ท่านเลขา ฯลฯ

แต่การเรียกชื่อควรจะใช้ "คุณ" นำก็น่าจะเป็นการยกย่องที่ดีพอสมควรอยู่แล้ว (ยกเว้นท่านที่มียศ ตำแหน่ง ดังกล่าวแล้ว) เพราะคำว่า "ท่าน" นั้น ในสังคมไทยเราใช้เรียกผู้ที่มิฐานันดรศักดิ์เป็น "หม่อมเจ้า" เตียวหม่อมเจ้าจะเต็มสภาเสียหมด !

(นอกจากนี้ คำว่า "ท่าน" ซึ่งเดิมเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 2 นั้นปัจจุบันนี้กลายเป็นลักษณะนามไปอีกลักษณะหนึ่ง เช่น สมาชิก 2 ท่าน ข้าราชการ 3 ท่าน นี่ยังพอฟังได้ (แม้จะไม่น่าใช้สักเท่าไร) แต่ถ้าประโยคว่า "วันนี้มีน้องๆ นักเรียนอนุบาลมารวมรายการ 6 ท่าน" หรือ "ตำรวจจึงทำวิสามัญฆาตกรรมผู้ต้องหาไปเสีย 6 ท่าน" หรือ "นักโทษ 6 ท่าน แหกคุก" ฯลฯ อย่างนี้คงไม่สนุกแน่)

ค่าง่าย ๆ ที่เราควรจะเรียกให้ถูกต้องก็จะมี "สมาธิคุณิสา" ไม่เรียกเองง่ายเข้าว่า
อย่างที่คุณที่ไม่เข้าใจเรียก "คุณิสมาธิ" เพราะคำนี้ไม่มีในสารบบ (คำนี้ยืนยันจากท่าน
ประธานคุณิสา ท่านเลขาธิการคุณิสา และผู้อื่น ๆ หลายท่าน)

"กรรมวิธีการ" ก็จะมีหลายท่านเรียก "กัน - มา - ทิ - กาน" ซึ่งท่านราชบัณฑิต
ศาสตราจารย์จ่านงค์ ทองประเสริฐ จะช่วยยืนยันว่าคำอ่านที่ถูกต้อง คือ "ก่า - มา - ทิ - กาน"
เพราะมาจากคำว่า "กรรมการ" นั้นแหละ แต่เดิม "อิ" ซึ่งแปลว่า "ใหญ่, ยิ่ง" แทรกตรงกลาง
เป็น "กรรม + อิ + การ" ตามหลักการสนธิก็เป็น "กรรมวิธีการ" การอ่านจึงควรรักษาเสียง
เดิมเป็น "ก่า - มา - ทิ - กาน" (พูดคำนี้คราวไร ให้ท่านกำมือด้วย ทุกครั้งนะครับ)

อีกคำคือ "ประสพการณ์" (คำว่า "สพ" นั้นใช้ บ - สะกด) แต่ก็ยังมีคนจำนวนไม่
น้อยที่อ่านและพูดว่า "ประ - สบ - พะ - กาน" อยู่มาก

ความจริงคำนี้ในอดีตเคยเขียน "ประสพการณ์" บางท่านจึงติดคำนั้นอยู่ ต่อมานัก
บัญญัติศัพท์ทางการศึกษาก็ลงความเห็นว่าคุณิสาที่เราแปลมาจาก Experience นั้น เพียงประสพ
(= พบ, เห็น) ก็เป็นการเพียงพอ ไม่จำเป็นต้องถึง "ประสพ" (= สำเร็จ) ท่านจึงบัญญัติเป็น
"ประสพการณ์" ซึ่งไม่มีการอ่านอย่างอื่น นอกจาก "ประ - สบ - กาน"

ในการตรวจรายงานของ "คณะกรรมการตรวจสอบรายงานฯ" นั้น เราจะได้พบว่า มี
การใช้คำที่ไม่ควรใช้อยู่มาก เช่น

คำแรก "อันนี้" แทนนามต่าง ๆ มากเหลือเกิน แทนที่ท่านจะใช้ว่า "เรื่องนี้, มาตรา
กรณีนี้, ข้อนี้, ฉบับนี้, สิ่งนี้, แบบนี้, แห่งนี้" ฯลฯ คำ "อันนี้" พบมากในคำอภิปรายของ
สมาชิบบางท่าน - หลาย ๆ ท่าน

คำที่สอง ถ้าสังเกตให้ดีจะน่ารำคาญมาก คือคำ "นะครับ" ที่แทรกเข้ามามากเกินไป
เกินในคำอภิปราย ถ้านาน ๆ จะลง "นะครับ" ในท้ายคำอภิปราย ก็น่าฟังดูดี แต่บางทีก็
อะไรไม่ออกก็จะพูด "นะครับ" แทรกมากกลางประโยค (บางท่านใช้แทรกด้วยคำ "ท่าน
ประธานครับ" หรือ "ท่านประธานรู้ไหมครับ?" จนน่าเบื่อเหมือนกัน)

คำที่สาม "นั้น" ที่แทรกเข้ามาท้ายประโยค - แทรกเข้ามากลางประโยคก็เยอะที่นำ
รำคาญมากกว่านั้นคือมีคำว่า "นี่" แล้วยังตามด้วยคำว่า "นั้น" อีกเช่น "เรื่องนี้" "อันนี้นั้น"
"ตรงนี้นั้น" ฯลฯ ตอนฟังก็สับสนแล้ว ยิ่งไปอ่านในรายงานการประชุมแล้วยิ่งชวนสับสนมาก
ยิ่งขั้นว่าจะเอาอย่างไรแน่ - จะอย่างนี้ก็อย่างนี้ จะอย่างนั้นก็ต้องอย่างนั้น ไม่ได้หรือไหน ?

คราวนี้ขอสะกิดแต่นี้ก่อน คงมีเรื่องอื่นมาเพิ่มเติมอีกครับผม

รัฐสภาประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ หรือความเห็น เพื่อการจัดทำที่สมบูรณ์ รวมทั้งคำขอหรือข้อสงสัยในสาระ "สารวุฒิสภา"

โปรดติดต่อ : กองการประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ถนนอุทธรณ์ กม. 10300 โทรศัพท์ 244-1557 - 80

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร 244-1741